

[Grünbaum.]

slet ingen tvivl. Det var det, forhandlingerne drejede sig om.

Sådan var altså situationen, da den endelige beslutning blev truffet den 6. december, og det er på dette grundlag, på hele denne baggrund, jeg også her i dag må hævde, at kildeskatten både kunne og skulle træde i kraft 1. januar 1969, og at Datacentralen må have — nu må jeg desværre sige: måtte have — et meget væsentligt ansvar for, at dette gik sådan, som det var planlagt. Når Datacentralen havde deltaget i alle disse drøftelser, og når Datacentralen sluttelig, vel vidende, at disse forhandlinger havde givet en forsinkelse, tog ordren i konkurrence med kommunerne, så måtte man givetvis også i Datacentralen være indstillet på til det yderste at medvirke til at klare de problemer, der var opstået ved denne forsinkelse, og her har man altså helt svigtet.

Det er også ejendommeligt, at det var muligt at gennemføre kildeskatten den 12. februar — det besluttede regeringen jo, efter at man havde fået materialet fra Datacentralen — men at det var komplet umuligt en uge senere. Hvor er forklaringen? Og hvorfor skulle der fremkaldes en ny skrivelse fra Datacentralen, når man havde fået formentlig alle oplysningerne en uge før? Efter at Datacentralen havde sendt skrivelsen af 12. februar, mente finansministeren og regeringens skatteudvalg, at planen kunne gennemføres til tiden, men Datacentralens nye skrivelse af 19. februar — altså, som jeg sagde, kun en uge efter — fører til, at kildeskatten må udsættes et år, til 1970.

Man får altså undskyldte os, at vi finder hele denne affære højst besynderlig, ja, mystisk. Hvis den fremstilling, der her er givet, er rigtig, så har Datacentralen det helt store ansvar sammen med finansministeren, der burde have fastholdt beslutningen.

Men der kan jo også være andre grunde, der har gjort, at finansministeren og regeringen skiftede standpunkt fra den ene uge til den anden. Vi ved jo f. eks., at de tre partier er særdeles uenige om, hvordan sambeskatningsspørgsmålet skal løses, hvordan særbeskatningen skal gennemføres. Kunne man i det hele taget nå at blive enig mellem de tre partier til tiden? Der er også problemer i forbindelse med skatteudskrivningen ved

kildeskattens gennemførelse. Er det i virkeligheden her, man har forklaringen, mens de påståede tekniske vanskeligheder kun er et påskud, det har været bekvemt at benytte sig af, og hvorved man samtidig kunne søge skylden lagt over på andre? Lad mig sige ganske åbent: vi tror ikke på finansministerens mange undskyldninger og forklaringer. Hele argumentationen i finansministerens lange redegørelse er svag, delvis selvmodsigende.

Men vi må naturligvis nu tage til efterretning, at kildeskatten ikke gennemføres til 1. januar 1969, sådan som det var lovet af alle tre regeringspartier. Man kan forhale dens gennemførelse et år, men formentlig ikke forhindre den. Takket være socialdemokratiets og socialistisk folkepartis indsats blev også denne del af den store skatte-reform ført frem til principiel beslutning her i det høje ting. Så langt er vi dog kommet trods alt, og det synes jeg nok er værd at få slået fast ved denne lejlighed midt i al bedrøveligheden. Men en urimelighed over for befolkningen er og bliver det, at kildeskatten ikke gennemføres fra 1. januar 1969. Det var den blevet, hvis det var mig, der fortsat havde været finansminister. Finansminister Poul Møller burde have fastholdt beslutningen, så havde han handlet rigtigt; det gjorde han ikke, han handlede forkert.

Haunstrup Clemmensen: Det konservative folkeparti stemte for kildeskatteloven af 31. marts 1967, og vi har loyalt arbejdet med på, at hele kildeskatteordningen kunne sættes i kraft så hurtigt, som det overhovedet var administrativt forsvarligt. Denne vor indstilling gav vi også udtryk for, da det af den daværende finansminister den 9. november 1967 fremsatte forslag til ikrafttrædelseslov var til første behandling her i tinget den 22. november i fjor. Under den valgkampagne, der kort efter begyndte, fastholdt det konservative folkeparti ganske klart dette standpunkt, at vi ønskede kildeskattens ikrafttræden så hurtigt, som det overhovedet var administrativt forsvarligt, og vi føjede til, at vi mente, det var muligt at lade denne ikrafttræden ske den 1. januar 1969. Som grundlag for denne vor vurdering af 1. januar 1969's mulighed havde vi navnlig to udtalelser fra den mand, der dengang